

Månskensvisa

Månen jag ser som lyser grant,
älskandes säkraste bundsförvant.
Därför jag hoppas att just nu
du samma måne ser!

Refräng:

Högt över berg och högt över hav,
lyser den måne som jag dej gav
och samma måne lyser nu
över den jag har kär.

Lärkan jag hör, den sjunger i dur,
älskandes käraste trubadur.
Därför jag hoppas att han vill
slå samma drill för dej.

Refräng:

Högt över berg och högt över dal
flyger den lärkan mil utan tal,
jag tror bestämt han sjunger snart
för den som jag har kär!

Rosen så röd den blommar här,
blommar för den som jag håller kär.
Doften från rosen som jag bröt,
vinden skall bringa dej.

Refräng:

Högt över haven och bergens kam
tankarna mina till dej när fram
och rosens doft en hälsning bär
till den som jag har kär.

ALLSÅNG

Isabella

Jag har en blomma på hjärtats grund
Isabella,
född av en blick i en månskensstund
blick från Isabella.
Fast jag vet ej om du vill med mej,
gå under brudepäll,
Fast jag vill giva mitt liv för dej,
förtjusande Isabella.

Refr.

Isabella, skänk nu mitt hjärta tröst,
låt nu gälla kärlekens milda röst,
Vi kunna förtroligt språka,
fast ej i vagn vi åka,
Ty du kan få en plats ändå,
på min bicykel gjord för två.

Som äkta makar på livets stråt
Isabella.
Hjula vi skola med fröjd framåt,
jag och min Isabella.
Ingen polis ska oss hejda då,
ty i den mörka kväll
Lyser som sol dina ögon blå,
förtjusande Isabella.

Refr.

Isabella o.s.v.

Sunnanvindsvalsen

Och flickan sa till sunnanvind:
Du rör icke floret på hatten min,
för den ska vara fin för sen
i kväll ska jag träffa min älskade vän.

Refräng:

I hatt med flor och blommor på
och klänning med spetsar på kragen,
två vita skor så små, så små
och strumpor så ljusa som dagen.

Och flickan kom i sunnanvind
och stod som en ros framför pojken sin,
han sträckte ut en kraftig arm
och höll plötsligt tätt till sin klappande barm

En hatt med flor ...

Och dagen kom med sunnanvind
förrn' hon kunde skiljas från vänner sin
på tå hon smög sig ett, tu tre
och hoppades innerligt ingen fick se

En hatt med flor ...

Och flickan sov i sitt krypin,
hon log för hon drömde om pojken sin,
hon vagga sig i sömnen in
och ute på klädstreet vagga i vind

En hatt med flor och blommor på
och klänning med spetsar på kragen,
två vita skor så små, så små
och strumpor så ljusa som dagen.

En gång jag seglar i hamn

Liten blir stor
drömmer och tror
kommer du snart till mej?
Rosende kind
kommer en vind
för den mej hem till dej.

Refräng:

Oh, en gång jag seglar i hamn,
en gång är du i min famn.
En gång berättas, min vän
sagan om dem
som kommer igen.
En gång i drömmarnas land
vandrar vi två hand i hand.
En gång, min älskling,
kommer jag hem till dej.

Blågröna svall
tång och korall
lurar inunder mej.
Men ovanför
stjärnorna hör
sången jag skrev till dej.

Refräng:

Oh, en gång jag seglar i hamn ...